

*Svatý Václave! Vévodo české země! Kníže náš,
pros za nás Boha, Svatého Ducha! Kriste, eleison!*

*Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plé-
mě! Nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý
Václave! Kriste, eleison!*

*Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi!
Utěš smutné, zažeň vše zlé, svatý Václave! Kriste,
eleison!*

Akathist

**k svatému mučedníku Václavovi,
bohabojnému knížeti českému**

(Návrh akathistu)

Sv. Václav byl synem knížete Vratislava, druhorozeného syna Bořivoje a Ludmily. Narodil se asi v r. 907 nejspíše v Praze. Měl dva bratry, Boleslava a Spytihněva. Slovanské jméno Václav mu bylo dáno při křtu, který vykonal kněz slovanského obřadu. Bezpečně víme, že když byl Václav v sedmi letech a měl být dán na studia, pozval kníže Vratislav slovanského biskupa Notaria, aby udělil Václavovi postřiziny podle východního obřadu (obřad obvyklý pouze v Pravoslaví). • Václav byl již v útlém věku sv. Ludmilou přidržován k učení slovanského písma a knih slovanských. Naučil se i latině a řečtině. Ale co je nejdůležitější – příklad jeho zbožné babičky, jeho vzdělání a hlavně snaha žít podle svatého evangelia mu pomohly, aby pochopil podstatu Kristova učení. Zamíloval si je celým srdcem a vedl podle něho svůj život. • Václav prospíval ve všech křesťanských ctnostech. Jakmile převzal vládu do svých rukou (925), dal převést ostatky sv. Ludmily na pražský hrad. Václav byl statečným a spravedlivým knížetem, dovedl i ozbrojenou rukou přimět nepřítel k míru a pořádku. Chrám vyrostl na všech hradech. Neustále se konaly bohoslužby po všechny dny jako u velkých národů. Začal stavět chrám sv. Víta, jehož svaté ostatky získal. Nedovolil ubližovat sirotkům a vdovám, miloval stejnou láskou svůj lid, bohaté i chudé. Sv. Václav toleroval latinský ritus, ale podle všech památek sám byl stoupencem slovanského východního obřadu. • Jako vládce byl příkladným křesťanem, žil hluboce zbožným a mravním životem, usiloval o rozšíření víry v národě, stavěl chrám, navštěvoval bohoslužby, konal skutky milosrdenství a lásky. Lidé, kteří nechápali křesťanské principy, o něm říkali: „Je pokažen kněžím a je jako mnich!“ – a snažili se proti němu nepřátelsky naladit jeho bratra Boleslava, který, pln vládyčtivosti, pozval Václava na svůj sídelní hrad Boleslav na svátek. Po svaté liturgii se chtěl Václav vrátit, ale bratr ho zdržel na hostinu. Druhý den v pondělí 28. září (r. 929 nebo spíše 935) ráno se vydal kníže Václav do chrámu na jitřní bohoslužbu. Po cestě na něho čekali spiklenci. Boleslav na svého bratra vytasil meč, jenže sv. Václav mu jej vyrazil a srazil ho ke svým nohám. Boleslav volal na pomoc své zbrojnoše. Sv. Václav se chtěl před přesilou schovat v chrámu. Vrahové ho však zabili u zavřených vrat chrámu. Tři dny leželo tělo knížete v chrámu a krev nepřestávala prýštit z jeho ran. Kněz Krastěj jeho tělo omyl a položil v chrámu. Prolitou krví Václavovu nebylo možno smýt z dlažby. Až po jeho pochování náhle zmizela před očima všech. • Bratrovraha však stíhalo špatné svědomí. Po třech letech se Boleslav ze svého skutku kál a 4. března, o syropustní neděli, která je v pravoslavném východním kalendáři zasvěcena všeobecnému usmíření, nechal svaté ostatky svého bratra vyzdvihnout z hrobu, přenést je do Prahy a se ctí pochovat v chrámu sv. Víta. Tím vlastně jako panovník vykonal oficiální svatořečení svého bratra. Byl to též akt veřejného pokání. Při přenášení svatováclavských ostatků do Prahy se děly zázraky. (Stalo se nejspíše r. 938.)

v nouzi. Dej, abychom dosáhli odpuštění našich prohřešení, přimlouvej se u Pána, aby nás zbavil všelikého strádání, zármutku, bolesti a nemoci. Ať nás vysvobodí z každého útoku nepřátel viditelných i neviditelných. Kéž nám sešle milost svou, abychom napravili životy své podle Jeho přikázání, lásku v srdcích roznítili, a takto abychom byli účastni jeho blah, hodnými se stali v čase budoucím vstoupit do nebeského Království a s tebou tam slavit Nejsvětější jméno Otce i Syna i Svatého Ducha, až na věky věkův, amen!

Verze 2020—23 v. 0,52

Akathist byl zpracován dle návrhu prot. Marka z Brna.

V srdcích českého lidu zanechal Václav světlou památku. Jeho velikost rostla a národ jej přijal za svého nebeského ochránce. Ve všech neštěstích k němu volá: „Sv. Václave, vévodo české země, nedej zahynouti nám ni budoucím. Kyrie eleison.“ Pravoslavní Čechové a Moravané věří, že právě na přímluvy sv. Václava byl zachován český národ, uchránil si svou národní a slovanskou identitu a konečně – udrželo se v něm přes všechno pronásledování a vyhlazování svaté Pravoslaví.

Památka sv. Václava se slaví v pravoslavné církvi dvakrát do roka: **28. září** (den jeho mučednictví) a **4. března** (den přenesení ostatků; čili svatořečení) nebo **lze památku přenesení jeho ostatků oslavovat podle pohyblivého kalendáře v neděli syropustní.**

Modlitba k svatému mučedníku Václavovi, bohabojnému knížeti českému

Svatý mučedníku a bohabojný kníže Václave, věrný Kristův služebníku, Bohem vyvolený ochránce země české. Pokorně se skláníme před tebou a prosíme tebe v modlitbách a prosbách, hledající u tebe zastání. **Vyslyš** nyní nepatrný tento náš chvalozpěv a svými modlitbami upros slitovného Boha, aby nás zachoval v jednotě své pravoslavné Církve, utvrdil v našich srdcích bázeň Boží a víru pravou a zbavil nás od mnohých pokušení a zlých úkladů. **Milosrdný** přímlovce, pro lásku svou, kterou jsi za života, ale i po své mučednické smrti k bližním projevoval, vypros u milostivého Pána našeho této zemi mír a těm, kteří se k tobě s vírou utíkají, dopřej život pokojný a Bohu příjemný. **Svatý** náš ochránce, nenechávej nás bez své pomoci, ani napospas bezbožnosti a zlobě tohoto světa. Pros za nás Pána našeho Ježíše Krista, spolu s přečistou Matkou Jeho, Vládkyní naší, přesvatou Bohorodicí; přizvi k přímlovám i babičku svou, svatou Ludmilu, neboť oba jste u trůnu Krále nebeského mocnými přímlovci za nás všechny. **Dej**, aby nám Bůh daroval vše potřebné ku prospěchu dočasnému i věčnému, aby nám neodplácel podle zlých skutků našich, ale obdaroval nás podle nevýslovné lidumilnosti své. **Pomoz** nám, neboť lid tvůj je

Akathist

k svatému mučedníku Václavovi,
bohabojnému knížeti českému

Kondak 1.

Bohem jsi byl vyvolen z národa svého, svatý bohabojný kníže Václave, abys byl ochránce světla víry křesťanské před temnotou pohanství a záštitou před nepřátelstvím těch, kdo v nevěře prodlévají. Ukázal ses jako dobrý služebník Kristův, věrný až do konce. Korunu mučednictví jsi přijal a spolu s ní i milost prosit za nás nehodné u Hospodina, Boha našeho. My pak, radující se z toho, voláme hlasy svými:

Raduj se, svatý kníže Václave Český,
mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Ikos 1.

Andělé na nebi se radovali, když babička tvá, svatá Ludmila uposlechla slov Kristových, který pravil: Nechte dítek přijít ke mně a nebraňte jim, neboť takových je Království Boží. I stala se ti od kolébky ochránkyní a učitelkou křesťanských ctností, které sama horlivě získávala.

Kněžnou Ludmilou vychovaný, Václave, neváhal jsi pak v dospělosti být záštitou a vykupitelem ze jha pohanského dětem osiřelým. Doprovázel jsi je až ke koupeli svatého křtu, aby i ony mohly oslavovat Boha Otce. O tom všem dobře věduce, pochvalnou řeč rceme:

Raduj se, následovníku milosrdenství služebnice Boží, svaté Ludmily.

Raduj se, ve víře křesťanské od ní poučený.

Raduj se, ostatní lidi svými dobrými skutky poučující.

Raduj se, neúnavný učedníku svého Učitele, Krista Boha našeho.

Raduj se, před pohanským tmářstvím své zlopo-
věstné matky milostí Boží uchráněný.

Raduj se, rodící se české církve pěstiteli, její
ochránce a dobrodinče.

Raduj se, svatý kníže Václave Český,
mučedníku a Kristův služebníku věrný!

[Mk 10,13–16]

Kondak 2.

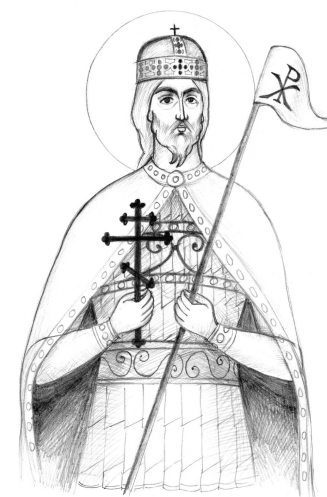
Když jsi viděl kruté pronásledování a utrpení
křesťanů za vlády své pohanské matky Dra-
homíry, která převzala moc nad zemí po smrti

Kondak 13. (Tříkrát)

Přeslavný a svatý český mučedníku, Kristův
věrný služebníku, bohobojný kníže Václave!
Vévodo české země, vyslyš volání naše a vypros
nám pomoc u Boha, upevni nás ve víře a spoj
s každým skutkem dobrým. Ochraň nás před
zlobou a bezbožností tohoto světa. Naše mysl
i srdce osvěcuj příkladem svým, abychom odrazili
pokušení a kříž svůj nesouce, následovali Pána
našeho Ježíše Krista. Nechť jsme učiněni hodný-
mi dosáhnout Království nebeského a věčně s te-
bou Bohu zpívat:

A l l e l u j a !

Následuje 1. ikos a 1. kondak

Ikos 12.

Zpívající vítěznou píseň našemu vévodovi, který přemohl všechny nepřátele našeho spase-
ní, přinášíme díkyčinění a chvály Bohu. Oslavujeme Pána, který tě podivuhodně proslavil, svatý mučedníku Václave. Pamatujeme s chválou i na tvou babičku, svatou Ludmilu, která ti ukázala cestu ke Kristu Bohu našemu. Této stezky ses držel, ač byla úzká a trnitá, a ukazoval jsi ji všem, kdo chtěli jako ty vzít kříž svůj a následovat Krista. Prosíme tě i my, kteří ctíme a oslavujeme tvou památku, vyslyš náš chvalo zpěv:

Raduj se, blahověrný kníže Václave, u trůnu Krále nebeského prosící za lid svůj.

Raduj se, velebený a všude chválený vnuku svaté všemi milované Ludmily.

Raduj se, skrze svaté své ostatky mnohá uzdravení nemocným darující.

Raduj se, vévodo země české, záštito věrného lidu svého, národa před nepřáteli ochránce.

Raduj se, horlivý zastánce u Krista Boha našeho, neboť nedáš nám zahynout.

Raduj se, vítězný vojevůdce, po cestě k spáse nás všechny provázející.

Raduj se, svatý kníže Václave Český, mučedníku a Kristův služebníku věrný!

tvého otce Vratislava, odložil jsi nesmělost a bázeň svého mládí a za souhlasu lidu, navzdory vůli svého bratra Boleslava, ujal ses jako prvorozený vlády. Pronásledování jsi zastavil, rozbořené chrámy jsi obnovil a nové dal budovat, aby v nich lidé s vděčností k Bohu svobodně mohli volat:

A l l e l u j a !

Ikos 2.

Rozum ti osvěcovala Boží milost, neboť svou vládu jsi započal službou a modlitbou k Bohu v chrámech, které jsi obnovil. Sám jsi v nich zbožně přisluhoval, a byl nápomocen kněžím. Dej, ať i my při pohledu na tvůj zápal, nadšeně pracujeme pro růst církve, rozšiřujeme zástupy služebníků Kristových, k tobě radostně volající:

Raduj se, na službu do Božího chrámu vždy spěchající.

Raduj se, o duši svou i bližních příkladně pečující.

Raduj se, mnohá dítky ke křtu přinášející, aby se staly účastníky věčného života.

Raduj se, novokřtěncům potřebné vzdělání ochotně poskytující.

Raduj se, před Bohem se přimlouvající za národ svůj v chrámech se modlící.

Raduj se, hlasy prosících rychle vyslychající.

Raduj se, svatý kníže Václave Český,
mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 3.

Sílu a pomoc Boží skládal jsi naději, když ses chopil vlády. Věděl jsi, že: „Dny člověka jsou jako tráva a jako květ polní, tak odkvétá. Když vítr je odvané, více ho není, aniž kdo pozná místa jeho. Milost však Hospodinova trvá věk od věku nad těmi, kdož se ho bojí.“ Každé tvé vladařské rozhodnutí vyrůstalo z modlitby a z příkázání Hospodinových. I my spatřujeme v tobě vzor, radostně voláme k Bohu:

A l l e l u j a !

[Žalm 103,15–17]

Ikos 3.

Svůj dar víry a lásky k Hospodinu snažil ses ještě rozhojnit, aby byl ku prospěchu nejen tobě, ale bližním ke spáse. Tím jsi naplnil Kristův zákon lásky k Bohu a milování bližního, a tak stal ses hodným důstojně opěvovat Boha Otce. Napodobil jsi milosrdenství Pána a zalíbil ses tak svému Vládci nebeskému. My, kteří od tebe přijímáme mnohé milosti až do dnešních dní, k tobě vroucně voláme:

Raduj se, neboť jsi obdržel nebeskou korunu vítěze nad pozemské klenoty vzácnější.

Raduj se, neboť díky tomu má v tobě země naše poklad převzácný.

Raduj se, podivuhodný ochránce nám všem Bohem darovaný.

Raduj se, vévodo české země, a nedej zahynouti nám ni budoucím.

Raduj se, svatý kníže Václave Český,
mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 12.

Podivuhodně se milost Boží zjevila lidem, když tři roky po tvém pohřbení činil Boleslav ze svého ohavného hříchu pokání. Viděl nescíslné divy a zázračná uzdravení u tvého hrobu, jako z pramene nevysychajícího, neustále proudícího a léčícího churavé, i rozhodl se kát z bratrovraždy. Rozkázal převést tvoje svaté ostatky do města Prahy a uložit je v chrámu svatého mučedníka Víta. Všichni lidé, s bohabojnou úctou hledíce na další zázraky při cestě z Boleslavi do Prahy, skláněli svá kolena i srdce před těmito znameními. I my spolu s nimi takto činíce, prosíme, ať na tvé přímlyvy dostane se i nám velké Boží milosti, abychom mohli Bohu příjemně zpívat:

A l l e l u j a !

bratři jste se nejdříve pomodlili k Bohu v chrámu, poté tě dobře jako vzácného hosta pohostil, avšak k ránu při cestě na svatou jitřní bohoslužbu tě jako Kain bratra svého Ábela zradil. Pozdvihnul proti tobě meč, tys mu jej však díky své síle z ruky vyrazil a opět mu nabízel pokoj a smír. On však volal další, jejichž duší se zmocnil ďábel. Ti přiběhli, zákeřně tě u prahu chrámu o život připravili a nevinnou krev úkladně prolili. Svou smrtí ses tak připojil k zástupu mučedníků Kristových, a proto i my tě velebíme a Bohu pějeme:

A l l e l u j a !

Ikos 11.

větlem své svatosti jsi oslnivě zářil po svém mučednickém skonání, svatý Boží trpiteli Václave. Hojností zázraků a divuplných úkazů ses zaskvěl ještě před svým pohřbením. Žal lidu nad tvou mučednickou smrtí se proměnil v radost, když národ spatřil, že v tobě získal nového svého přímluvce u trůnu Božího. I my tě vyznáváme za ochránce národa českého, oslavujeme tě a voláme:

Raduj se, kníže, který jsi život Bohu odevzdal už dávno před svým umučením.

Raduj se, neboť jsi tím život věčný v Království nebeském získal.

Raduj se, láskou Kristovou a soucitem s bližními oplývající.

Raduj se, o svěřený národ neustále až po naše dny duchovně pečující.

Raduj se, vzore mírnosti a pokory; svým příkladem jsi cestu ke Kristu ukázal.

Raduj se, zlobu nepřátel krotící pokorou, zármutek utěšující laskavostí.

Raduj se, neboť jsi křesťanské ctnosti jako svěřené hřivny rozmnožil.

Raduj se, neboť ze svého bohatství všem štědře bez rozdílu rozdáváš.

Raduj se, svatý kníže Václave Český, mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 4.

bouři světského života ses neochvějně jako kotvy držel duchovního dědictví, svěřeného ti Ludmilou, a tím jsi zachoval také pravé křesťanské učení, jasně hlásané v našem jazyku svatými Cyrilem a Metodějem. Modlářství pohanskému ses vyhýbal a čistotu těla i duše zachoval. Nepolevoval jsi v těžkostech, které nepřítel našeho spasení chystá těm, kteří chtějí následovat Krista. My pak, vidíce v tobě неотřesitelnou pevnost v čisté víře, pějeme Bohu:

A l l e l u j a !

Ikos 4.

Mnozí, kteří se doslechli o tvé dobrotivosti k nešťastným a chudým, přicházeli za tebou a ty jsi jim poskytoval ulehčení jejich těžkého údělu. A navíc sám jsi vyhledával a navštěvoval trpící a zarmoucené. Dobře vědouce o tvém dobrodiní a slitovné pomoci, prosíme tebe, nezanechávej nás bez svého milosrdenství. Ve svých přímluvách u nebeského Vládce na nás nezapomínej, neboť tvou milost neustále oslavujeme a pravíme:

Raduj se, nevyčerpatelný prameni milosrdenství a útěchy.

Raduj se, neboť pro tvé zbožné skutky mnozí počali oslavovat pravého Boha.

Raduj se, majáku v bouřícím moři života, ukazující směr k přístavu spásy.

Raduj se, zástito vdov a osiřelých dětí, ochránce svého národa.

Raduj se, bédami postižených lidí zastánce milostivý.

Raduj se, jenž jsi trpělivostí nad zlobou světa zvířel.

bylo Písmo svaté, ke kterému ses neustále obracel. Neochvějně jsi zachovával svatá přikázání, Bohem nám seslaná a lidu se stal oporou, vůdcem duchovním a příkladem. Proto povolal satan své sluhy k hroznému dílu. My však s důvěrou v tvé přispění k tobě voláme:

Raduj se, skvostný příklade služby Bohu i lidu.

Raduj se, za národ svůj neustávající prosebníku na nebesích.

Raduj se, který jsi měl za vzor neochvějnou víru a vše překonávající lásku mučedníků.

Raduj se, neboť jsi svou víru oživoval skutky dobrodiní.

Raduj se, nemocných duší lékaři a za všechny se k Bohu modlíci.

Raduj se, všechny nepatrné tohoto světa před svévolí mocných chrabře bránící.

Raduj se, svatý kníže Václave Český, mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 11.

Pěvujeme tvou evangelní lásku k bližnímu, kterou jsi znovu projevil vůči bratru svému Boleslavovi, když jsi od něj přijal pozvání k návštěvě jeho sídelního města. V bratrské lásce jsi doufal, že se odvrátil od zlých úmyslů. Jako praví

Raduj se, svou svatost a vznešenost i velké zázraky v pokoře utajující.

Raduj se, který jsi posvětil své tělo jako chrám Ducha Svatého.

Raduj se, vládce Čechů, ve tmě stínu smrti a bezbožnosti hvězdo zazářivší.

Raduj se, svatý kníže Václave Český, mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 10.

Ghtěje zachránit vášněmi churavějí duši svého bratra Boleslava, neustával ses modlit za něj, i když ses dozvěděl, že znovu usiluje o tvou záhubu. Snažil ses svou modlitbou rozehřát jeho ledové srdce, a tím i nám ukazuješ, že nejen za spásu vlastní duše máme Boha prosit. Také o duše bližních náleží se starat, i kdyby proti nám páchali zlo, abychom v příbytcích nebeských všichni mohli zpívat Bohu:

A l l e l u j a !

Ikos 10.

Pevnou a nezbořitelnou hradbou byla ti pokora, ochránila tě před šípy zloby a střelami nenávisti od těch, kterým nebyla po vůli tvá zbožná knížecí vláda. Nesnesl ďábel, že jejím základem

Raduj se, svatý kníže Václave Český, mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 5.

Jako bohabojný služebník Kristův, svatý Václave, jsi chápal, že počátek moudrosti člověka je bázeň před Bohem. Nedoufal jsi tedy v pomíjející lidské síly, ale ve věčnou moc Boží. Uposlechl jsi apoštola a přepásal ses pravdou, oblékl ses v brnění spravedlnosti, chopil ses štítu víry, nasadil sis prilbu spasení a sevřel rukou svou meč duchovní, kterým je slovo Boží. Ochraňován jsi byl znamením svatého Kříže a andělé Boží tě doprovázeli po cestách tvého milosrdenství. My, kteří vidíme v tvých skutcích poučení pro nás a pro naše potomky, opěvujeme Boží milost udělenou ti shůry a jednomyslně voláme:

A l l e l u j a !

[Ef 6,14–17]

Ikos 5.

Dojechtivému knížeti Radislavovi jsi před střetem vojsk nabídl, že raději v osobním zápasu položíš svůj život, než aby v boji prolévaly krev šiky vojáků. Útočný kníže, uchystaný už k zápasu s tebou, náhle spatřil nad hlavou tvou znamení svatého Kříže a Boží anděly po tvém boku. V báz-

ni ihned před tebou sklonil kolena svá, odevzdal ti meč na znamení svého pokoření, a tím ustoupil od zlého boje. Již zde na zemi nebeským znamením oslavený vévodo Václave, ochraňuj shůry naše životy od všelikých nebezpečí. V tvou záštitu pevně doufáme, k tvé pomoci se s důvěrou utíkáme, opěvující nepomíjející slávu tvou:

Raduj se, život za své bližní soucitně nabízející.

Raduj se, neboť pro pokoru srdce jsi obdržel velikou milost od Boha.

Raduj se, neboť lidi naplněné zlostí nepřítelů, jsi svou pokorou v ovečky Kristovy proměnil.

Raduj se, národ jako svěřenou hřivnu bděle ochraňující.

Raduj se, neboť jsi pústem a modlitbou k pokoře srdce přivedl.

Raduj se, neboť mnohé jsi před zlým ochránil a stále ochraňuješ lid svůj.

Raduj se, svatý kníže Václave Český, mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 6.

Sířitelem Kristova učení jsi byl nejen slovy, ale i skutky. Chrámy nové jsi dával budovat a je dále zkrášloval. Křesťanům jsi byl vzorem a ochráncem, hladovým jsi podával pokrm a žíz-

Kondak 9.

Zástupy lidí v tvé zemi se radovali, když jsi velectěné ostatky babičky své, svaté Ludmily, nechal se zbožnou úctou přenést z Tetína do Prahy. Neboť nesčetné zázraky se u nich již od počátku děly a libá vůně z nich vycházela, takže k uzdravení množství nemocných brzy přispěly. Přál sis, aby se všichni mohli s modlitbou před nimi sklánět, volajíce k Bohu:

A l l e l u j a !

Ikos 9.

Ini lidé nejvýmluvnější nemohou vylíčit, jaká dobrodiní jsi v pravé křesťanské pokoře učinil. O lásce Kristově jsi slovy i skutky svědčil, křesťanský příklad čistého života, pokory a milosrdenství jsi ukázal. Upřímnou zbožnost, modlitbu, půst a ctnosti jsi národ učil. Stal ses lidem hvězdou podivuhodně nově vzešlou, zazářil jsi svou svatostí, proto tě neustále oslavujeme:

Raduj se, zastánce pravé víry křesťanské, svatým Metodějem hlásané.

Raduj se, Kristovy Církve neúnavný ochránce, víry svaté Ludmily se pevně držící.

Raduj se, Bohem nám poslaný lékaři, nemoci naše uzdravující.

Ikos 8.

Sebe samého jsi zcela poručil do vůle Boží. Sám jsi pomáhal započít i dokončit budování chrámu svatému Vítu zasvěceného, který se pak stal národu nevyčerpatelnou studnicí, až po okraj naplněnou četnými zázraky a divy. Prosíme, ó podivuhodný dobrodinče, Kristem poučený, Václave, pomáhej i nám nehodným konat skutky dobré, abychom i my mohli důstojně sloužit Bohu, našemu nebeskému Vládci, neboť oslavujeme tebe:

Raduj se, přímluvce u Boha, milost se svatým Vítem pro nás vyprošující.

Raduj se, neboť příspěvím tvým i dalších mučedníků se mnozí obrátili k Bohu.

Raduj se, víry Kristovy dobrotivý zvěstovateli a blahoslavenství učiteli.

Raduj se, neúnavný prosebníku u Boha za národ svůj, ochránce jeho nepřemožitelný.

Raduj se, neboť jsi naše neochvějná opora ve chvílích nejtěžších.

Raduj se, nade všechny poklady vzácnější, klenote náš nejcennější.

Raduj se, svatý kníže Václave Český, mučedníku a Kristův služebníku věrný!

nivé jsi napájel, vězně jsi navštěvoval, sklíčené povzbuzoval a na cestu spasení všechny obracel. Tak jsi dával příklad života dle Božích přikázání, ukazoval lásku Kristovu a učil zpívat Bohu:

A l l e l u j a !

Ikos 6.

Zaskvěl ses obdivuhodnou dobrotou duše, Kristův služebníku, věrný Václave. Uviděl to císař Otto, poznal v tobě Božího vyvolence a při návštěvě nabídl ti splnit jakékoli tvé přání. Ty jsi nežádal ani zlato ani kameny drahé, ale část ostatků svatého mučedníka Víta Římského, neboť jsi věděl, jak podivuhodný je Bůh ve svatých svých. I my na to pamatujeme, vzýváme tvou svatost a pravíme ti radostná slova:

Raduj se, neboť jsi přehlížel poklady světa a co je potřebné ke spáse, sis zvolil.

Raduj se, neboť marnostem světa ses neoddával.

Raduj se, neboť zlo jsi vždy dobrem oplácel.

Raduj se, neboť klesající na duchu jsi rychle posiloval.

Raduj se, neboť pravou Kristovu lásku ke všem bez rozdílu jsi zachovával.

Raduj se, neboť o pomoc tě žádající vždy brzy jsi vyslyšel.

Raduj se, svatý kníže Václave Český,
mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 7.

Htěje Hospodin zjevit svou milost, udělil ti dar uzdravovat nemocné. Přijal jsi jej ve skromnosti a snažil ses být potřebným co nejvíce ku prospěchu. Neváhal jsi jakémukoli nebožáku pomoci jako sluha a pamatoval při tom na Kristova slova: „Kdo z vás je největším, buď služebníkem vašim. Kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se poníží, bude povýšen.“ Přispěj svou pomocí i nám, kteří tě prosíme a Bohu pějeme:

A l l e l u j a !

[Mt 23,11–12]

Ikos 7.

Novým znamením Boží milosti jsi byl všem poddaným, neboť zakusili dobrotu tvé otcovské lásky. Viděli knížecí vznešenost společně s pokornou vírou v Krista Spasitele. Tímto jsi upevňoval ve víře svůj lid krácející cestou spásy. I nás opatruj, prosíme tebe, abychom zachovali víru a opěvovali tě takovými slovy:

Raduj se, důstojný následovníku své babičky, svaté Ludmily.

Raduj se, kníže, v bohabojné úctě rozšiřující světlo lásky Kristovy.

Raduj se, neboť jsi při svém vládnutí vznešenou moudrost projevil.

Raduj se, neboť lid tobě poddaný jsi v pravé víře utvrdil.

Raduj se, neboť přímluvy k Bohu až do našich dnů za svůj národ povznášíš.

Raduj se, neboť za to slyšíš chválu Boha i lidí, slávo a okraso města Prahy.

Raduj se, svatý kníže Václave Český,
mučedníku a Kristův služebníku věrný!

Kondak 8.

Podivuhodný zázrak se stal, když ti pro bohabojnost a čistotu udělil Hospodin Bůh i dar prozřetelnosti. Díky němu ses dozvěděl o prvním zlém úmyslu tvého bratra zmařit život tvůj. Unikl jsi však zlým nástrahám, Bohu jsi za to vzdával díky a na památku jsi dal vystavět chrám svatému mučedníku Vítu Římskému, jehož svaté ostatky jsi s úctou opatroval. V tomto chrámu jsi pak vděčně zpíval Bohu chválu:

A l l e l u j a !